

dermed falder den sidste Grund, som blev anført for at fremtvinge Anstalternes Anlæggelse paa den Plads, hvor de ligge. Der er nu ikke Fugls Føde skabt mere paa alle de Argumenter, som den Gang kom frem, saa det i hvert Tilfælde for os, der holdt paa Viborg er en moralsk Sejr. Thi den allersidste Grund, som er tilbage, den eneste, der endnu har Eksistensgyldighed, var den, at Bregninge laa saa dejligt centralt. Man tog en Passer og med Bregninge som Centrum slog man en Cirkel, der viste, at der var lige langt fra Jylland og Fyn til denne dejlig centralt beliggende Anstalt. Men herved ophæves jo det centrale derved. Jeg har ikke noget imod denne Bestemmelse, og jeg finder, at det er en fornuftig Bestemmelse, men det er for os personligt en moralsk Sejr at se, at vor Betragtning var den rigtige.

§ 10 er en vigtig Paragraf; den fastsætter to Ting, for det første, at Aarsbetalingen kan fastsættes af Ministeren, dog ikke ud over 600 Kr. og for det andet, at Staten betaler fuldt Bidrag til alle Alumner. Jeg vil ikke ind paa disse to Spørgsmaal her paa dette Sted, jeg har tidligere udtalt mig om dem, men jeg ønsker kun at gøre den eneste Bemærkning, at jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at den kritiske Revisors Tal ere rigtige, men paa ingen Maade overbevist om, at denne kritiske Revisors Opstilling af Tallene er rigtig. Der er ikke en eneste af de 4 Statsrevisorer, der mener andet, og kun ved den Postering af Tallene, som den kritiske Revisor har foretaget, er det muligt at vise, at Anstalterne arbejde med Underskud eller uden noget væsentligt Overskud. Men, som sagt, jeg vil ikke vække Lidenskaberne ved at komme tilbage til dette Spørgsmaal her, thi under rolige parlamentariske Forhold ville vi jo altid ved Lejlighed have en Minister, der vil kunne ændre dette paa en fornuftig Maade. I saa Tilfælde har jeg ingen Betænkelighed ved Paragraffen, som den er.

§ 11 har jeg allerede omtalt — det er den, der bestemmer, at Loven af 1ste Marts 1895 ophæves, — og jeg skal kun berøre den, fordi Landstinget i en Række af Aar hvert Aar har udtalt Ønsket om, at de 2 Anstalters Direktioner bleve smeltede sammen. Men naar Landstinget saa bestemt har forlangt det af de skiftende Kirkeministre, og Lovforslaget her ikke tilfredsstillende dette Landstingets Ønske, er det, fordi den højtærede Minister meget rigtig har set, at Ønsket havde sin Grund i, at denne Bestemmelse nu engang stod i

den gældende Lov. I det Øjeblik Loven falder bort, vil der ikke være Basis for dette Ønske, thi de naturlige Forhold vilde jo medføre Nødvendigheden af, at man faar i hvert Fald foreløbig 2 Direktioner for de to uensartede Anstaltsgrupper. Jeg skal, idet jeg atter bemærker, hvad jeg har bemærket før, at disse og særlig de kritiske Udtalelser, der ere komne fra min Side, selvfølgelig af den højtærede Minister ville blive optagne kun som en Bestræbelse for at bringe fuldstændig Klarhed over Forholdene, paa ny erkende, at der her i dette Lovforslag er Momenter af en meget stor Betydning, der maa betragtes som værdifulde Fremskridt til at føre Anstalterne ind i det sunde Spor, i hvilke de hidtil ikke have været inde.

Dinesen: Af Hensyn til at jeg har Auditoriet nærmere for mig, vil jeg vælge min Plads her i Dag. — Hvis Situationen for os i finansiel Henseende var en anden, end den er, vilde jeg, hvad denne Sag angaar, stille mig nærmere paa det Standpunkt, at Staten overtog disse Anstalter, som ligge for til Forhandling i dette Øjeblik, men naar jeg mener, at den ærede Minister i sit her forelagte Forslag har valgt det rette ved at blive ved at opretholde disse Anstalter, som vi nu en Gang kende dem, som selvejende Institutioner, saa er det, fordi Statens Overtagelse i dette Øjeblik vilde stille saadanne finansielle Krav, at det vilde være vanskeligt at komme til nogen som helst anden Ordning end den, i hvilken vi befinde os. Jeg mener derfor, at Ministeren ved Udarbejdelsen af dette Forslag i den Henseende har stillet sig paa det rette Standpunkt, og jeg skal selvfølgelig heller ikke øve nogen Kritik derover.

I enkelte andre Retninger kunde jeg derimod ønske at gøre nogle Bemærkninger til det forelagte Lovforslag, og det er da særlig de Bestyrelsesforhold, som den ærede Minister foreslaar os. Han foreslaar i Lovforslaget, at der skal fastsættes en Bestyrelse paa 3 Medlemmer for de Kellerske Anstalter og han opretholder den nuværende Bestyrelse paa 5 Medlemmer for Anstalterne Gl. Bakkegaard og Ebberødgaard, i hvert Fald saa længe de nuværende 5 Medlemmer ere i Live eller kunne virke. Jeg vilde ønske, at vi ved den fortsatte Behandling af dette Forslag kunde komme til een Bestyrelse for alle disse Anstalter, og jeg vilde for mit Vedkommende lægge megen Vægt derpaa. Jeg har i mange, mange Aar været beskæftiget med disse